

Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Arbejdsmarkedsudvalget har i brev af 14. december 2010 stillet følgende spørgsmål nr. 23 (L 71), som hermed besvares.

16. december 2010

J.nr. 2010-0017996

Spørgsmål nr. 23:

”Vil ministeren overveje at inkludere ordblindeundervisning, specialundervisning for voksne og danskuddannelse for voksne udlændinge og andre uddannelsesformer målrettet særligt udsatte ledige (ex daghøjskoletilbud) på listen over uddannelser, som udløser høj refusion, således at kommunernes incitament til uddannelsesindsats for de ledige, der er længst fra arbejdsmarkedet ikke forsvinder med det nye refusionssystem?”

Endeligt svar:

Som det fremgår af mit svar på spørgsmål 14, vil udgangspunktet være uddannelser, som kommunerne efter gældende regler betaler for, når de bruges som led i aktivering, jf. lov om betaling for visse uddannelsesaktiviteter i forbindelse med lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.m. og de med hjemmel i denne betalingslov udfærdigede bekendtgørelser.

Det drejer sig hovedsageligt om uddannelser under Undervisningsministeriet, Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling og Kulturministeriet, som følger af takstkatalogerne under de pågældende ministerier.

For at være omfattet af ret til høj refusion skal der desuden være tale om uddannelser, der udbydes generelt og umiddelbart er rettet mod arbejdsmarkedet, bortset fra visse forberedende uddannelser.

Som det også fremgår af mit svar på spørgsmål 14, vil uddannelse efter lov om danskuddannelse til voksne udlændinge blive omfattet.

For så vidt angår ordblindeundervisning kan jeg oplyse, at dette hører under lov om forberedende voksenundervisning (FVU-loven). I modsætning til andre uddannelser under FVU-loven finansieres ordblindeundervisning af staten, hvilket også gælder for ledige i aktiveringstilbud.

Derfor er ordblindeundervisning ikke omfattet af lov om betaling for visse uddannelsesaktiviteter i forbindelse med lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. I forbindelse med tilbud til ledige har kommunerne således ikke udgifter til ordblindeun-

dervisning, hvorfor der ikke grundlag for at give høj refusion for forsørgelsesudgiften ved deltagelse i sådanne tilbud.

For specialundervisning for voksne kan jeg oplyse, at der er tale om uddannelser, som særligt er rettet til personer med fysiske og psykiske handicap, som efter undervisningspligtens ophør kan få undervisning og specialpædagogisk bistand, der tager sigte på at afhjælpe eller begrænse virkningerne af disse handicap (kompenenserende specialundervisning). Denne form for undervisning er således ikke umiddelbart rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet, hvorfor der ikke er grundlag for at give høj refusion ved deltagelse i tilbud.

For så vidt angår uddannelsesformer målrettet særligt udsatte ledige som fx daghøjskoletilbud, skal jeg oplyse, at disse ikke med lovforslaget vil give ret til høj refusion af forsørgelsesudgifterne, da de ikke umiddelbart er rettet mod arbejdsmarkedet.

Men som nævnt tidligere, ændres der ikke på viften af tilbud til de ledige. Hvis en kommune vurderer, at en ledig fx har behov for et særligt tilrettelagt uddannelsesforløb eller daghøjskoleophold, så kan kommunen som hidtil tilbyde dette, uanset refusionen. Det kan fx være i tilfælde, hvor et sådant forløb vurderes at være forudsætningen for, at kommunen bagefter kan hjælpe personen ud på en rigtig virksomhed.

Uanset refusionens størrelse vil kommunen på sigt kunne spare udgifter til forsørgelse, hvis den giver de tilbud, som er mest egnede til at bringe de ledige tilbage på arbejdsmarkedet. Det er derfor min opfattelse, at kommunerne med de nye refusionsregler vil have større incitament til at tilbyde ledige – herunder også de svagere ledige – det rigtige aktiveringstilbud.

Venlig hilsen

Inger Støjberg